

VECKOBLADET

Fredag 30 april

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

15

Första maj på lördag Glöm inte att deklarerera (och demonstrera)

Naturligtvis kommer du att sitta böjd över dina deklara-tions-blanketter i den kommande helgen. Ty som Sydsvenskans ekonomiskribent nyss anmärkte är den "förenklade" deklarationen ett skämt.

Menta en paus i pappersarbetet! Fira första maj! Börja med att gå på vänsterns Öppna hus i stadshallen. Halv två är det dags att dra sej ut på Stortorget. 14 avgår demonstrationen till Folkets park.

Efter parken kan du med gott samvete återvända hem till blanketterna. Glöm för guds skull inte avdragen!

Rapport från riksdagen

I likhet med de flesta andra riksdagsledamöter var jag i kam-maren under när vårbudgeten skulle överlämnas. Stämningen var förväntansfull. De flesta var fortfarande omtumlade efter Ås-brinks avgång. De borgerliga partiledarna hade reflexmässigt krävt nyval.

Den nye statsministern höll ett kort men sympatiskt tal. Han pratade om tillväxt och rättvisa med betoning på att det inte be-höver vara en motsättning mellan de två. Vänsterpartiet och miljö-partiet tackade han för gott sam-arbete.

Nöjda v-ledamöter

På gruppmötet dagen innan hade vänsterpartiets riksdagsledamöter konstaterat att resultatet av för-handlingarna om budgeten var ac-

ceptabelt, ja flera menade t.o.m. vi kunde vara riktigt nöjda. Det kan-ske kan förvåna mot bakgrund av t.ex., det höjda taket för läke-medelskostnaderna. Att v-leda-möterna ändå kommer till den slut-satsen beror på att vi vet vilka dåliga förslag vi avvärjt. Föräldra-försäkringen, kvotflyktingarna; ja, det var många områden som hade sett värre ut om vänsterpartiet inte hade suttit med vid förhand-lingsbordet. Hur man ser på saken beror givetvis på vilka frågor som man är mest engagerad i. Rättvise-frågorna har förhandlingarna fått hyfsat gehör för.

Omdömet om innebörden av finansministerbytet var positivt i gruppen. Finansdepartementets överhöghet i förhållande till andra departement minskar sannolikt. Ringholm anses stå till vänster om

Åsbrink, vilket i och för sig inte säger så mycket.

Ansvar för Sverige

Första gången jag såg den formu-leringen under förhandlingarna i sysselsättningsgruppen hajade jag till. Efter en kortare fundering tycker jag att det är ett bra sätt att uttrycka den strävan som präglar regeringssamarbetet. Formule-ringen återkommer på flera ställen i budgetpropositionen. Ansvar för landet tolkar jag som en motpol gentemot börshajar och de snabba klippens män. Kanske kan se uttrycket som att det gäller den politiska sfären/staten i förhållande till marknaden. Johan Lönnroth benämner Gudrun Schyman som en prästinna som landsmoderligt gifter ihop det röda med det gröna.

Forts. på sid. 3.

Debatt 2 maj Vänstern & EU – för och emot

Den 13 juni är det val till EU-parlamentet. Vänsterpartiet anser att valet är viktigt och hoppas på ett högt valdeltagande, och dess kandidater har lovat att vara aktiva om de kommer in. Men partiets grundläggande EU-skepsis består och har snarast skärpts på senare tid. Inte minst är det kritiskt till den gemensamma valutan, EMU. Det gäller också Herman Schmid som står trea på listan och alltså på valbar plats. Herman har ett förflutet i Lunds 68-vänster men arbetar och bor sedan länge i Danmark där han undervisar i sociologi.

Det finns EU-positiva i vänster-partiet men de är inte särskilt många. Annat är läget i det finska systerpartiet, Vänsterförbundet. Där finns visserligen en EU-kritisk minoritet som även är representerad i Strasbourg, men majoriteten är positiv till EU och till ett fortsatt utbyggt samarbete. Det gäller både den förutvarande ord-föranden Claes Andersson och den nya, Suvi-Anne Siimes.

EU-positiv, ja även federalist är numera också (han har inte alltid varit det), parlamentskandidaten Jan Otto Andersson, som undervisar i ekonomi vid Åbo akademi.

Hur kan vänstern i länder med så stora likheter som Finland och Sverige hamna i så olika inställning till EU? Det är en intressant fråga, och den har man snart ett tillfälle att få belyst. Söndag 2 maj arrangerar nämligen vänsterpartiet i Lund en debatt mellan Jan Otto Andersson och Herman Schmid med den ovan angivna rubriken.

Kom och lyssna, ställ frågor och debattera med! Folkets hus, Medel-tidssalen kl. 16.

1.5

10-13.30 Öppet hus. Kaffe
10 Centralamerika efter
Mitch. Trissan Hansson
11 Vänsterpartiet och
feminismen. Hanna Gedin
& Hans Linde
12 Privatisering? V ut-
manar m på debatt
13.30 Samling Stortorget
14 Avmarsch till
Folkparken
14.30 Tal av Ingrid Burman
och Kalle Larsson,
riksdagsledamöter (v), för
vänsterpartiet resp. Ung
Vänster

Delad valdag – varför?

Vänsterns partistyrelse har tänkt om och säger nu ja till att skilja på riksdags- och kommunalval, alltså en återgång till den ordning som gällde fram till 1970. Därmed finns det en majoritet för delad valdag och den kan införas från slutet av nästa decennium.

Utan att ha tagit närmare del av partistyrrelsens argument blir man en smula undrande.

Det påstås att kommunalvalet och de lokala frågorna kommer i skymundan för rikspolitiken i det nuvarande systemet. Det kan beivras. Ett tecken på intresset för kommunalvalet är röstsplittringen, dvs. att folk röstar på olika partier till riksdag, landsting och kommun. Den uppgår till 20 procent och skulle naturligtvis inte vara så stor om inte väljarna bildade sej en självständig uppfattning om vem de vill representeras av lokalt. Inte minst märks detta genom de remarkabla framgångarna för vänsterpartiet i vissa kommuner – Degerfors 1994, Fagersta och Norberg 1998, Växjö under en rad av år.

De lokala kommunpartier som tar sej in i fullmäktige blir fler för varje val. Och ett parti som KPML överlever inte minst för att det fått fast fot i några kommuner, som Karlshamn och Lysekil.

I Lund är röstsplittringen större än genomsnittet, och här har vi verkligen erfarenheten att kommunalpolitiken syns i valrörelserna. Under 1970-talet vann vänsterpartiet stort på att betona det lokala – och drog sannolikt därmed en del extra röster till riksdagslistan. Sen upplevde miljöpartiet något motsvarande. Det är inte givet att ett visst parti systematiskt vinner på delad valdag, men heller inte att den ökar det lokalpolitiska intresset.

Däremot skulle nog utrymmet öka för lokala partier av enfrågekaraktär. Är det så bra för demokratin? En poäng med beständiga organisationer av typ politiska partier är att de fostrar till en helhetssyn. Det må vara charmigt med sådant som "Planskilda korsningspartiet" (som kåsören Kar de Mumma en gång drev kampanj för) men hur ställer sej ett sådant parti till barnomsorgen, och måste det i alla lägen prioritera planskilda korsningar framför barnstugor? En liknande debatt har ju funnits kring studentpartiet i Lund.

Valrörelser är roliga, skapar nya kontakter med allmänheten, ger av erfarenhet nya medlemmar. Men de tenderar också att bli allt långvarigare och partikanslierna skickar ut mobiliseringsorder mer än ett år i förväg. Valen tenderar alltså att blockera det övriga politiska arbetet, vilket är betänkligt inte minst för ett parti som ofta säger sej vilja sätta den utomparlamentariska aktiviteten främst.

Bl.a. därför förvänar partistyrrelsens beslut..

Miljönämnden och bilarna

Även om man inte är ett dugg intresserad av miljöfrågor, är det svårt att undvika att utsättas för begrepp som "långsiktigt hållbar utveckling", "Agenda 21", "marknära ozon", "försurning", "övergödning", "luftvägsallergier", "växthus-effekt.m.m. Det går numera knappt att hitta en presentation från något kommersiellt företag som inte innehåller ord som "hållbar utveckling", "miljöledningssystem", "miljökonsekvensanalys".

Man behöver inte heller vara speciellt påläst för att känna till att transporterna står för en mycket stor del av människans miljöpåverkan. Samtidigt, vet vi att den verkliga utvecklingen går i en annan riktning: fler trafikleder byggs i regionen, flygplatserna planerar för en kraftig expansion, antalet trafikskadade ökar etc. Den faktiska utvecklingen verkar gå åt motsatt håll jämfört med vad som i olika sammanhang uttrycks med ord.

Saknad Karin

I det läget skulle man kanske förvänta sig i att Miljönämnden i en stad som Lund, skulle vara bestyckad med kunniga och miljöengagerade förtroendevalda från alla politiska partier och att ledande tjänstemännen skulle vara ledande också när det gäller insikter och engagemang. Så är det i många städer av Lunds typ i världen. Men så är det inte i Lund. Sedan Karin Svensson Smith lämnade det lokala miljöarbetet närmar sig nog kunskaper och engagemang gränsen för vad som kan betraktas som anständigt för en stad med en så pass välinformerad befolkning som vi har. Nu är jag ändå helt övertygad om att det är mycket bättre för både den globala miljön och vår lokala, att Karins engagemang och kunighet utnyttjas i rikspolitiken i stället för i Lunds.

Vi i den röd-gröna minoriteten gör så gott vi kan i att tänka globalt och handla lokalt. Men jag blir mer och mer övertygad om att de borgerliga ledamöterna är nominerade till Miljönämnden huvudsakligen för att se till att inga hinder reses för en fortsatt utveckling mot ett utpräglat bilsamhälle. Trots att vi redan är där. Av egen erfarenhet vet jag (bara som ett litet marginellt exempel) att det i princip är nödvändigt att ha bil om man har två barn som spelar fotboll i de vanliga pojkk- eller flicklagsserierna.

Borgerliga exempel

För att illustrera vilken typ av argument de borgerliga ledamöterna använder i miljönämnden ger jag några exempel nedan på sådant jag hört de senaste åren i nämnden. Det här är inte exakta citat, utan jag tar dem direkt ur minnet. Jag är övertygad om att de ligger mycket nära vad som egentligen har sagts: Man ska ha klart för sig att det finns gott om kurser och konferenser för intresserade förtroendevalda och att vi är väl försedda med information om de stora miljöhoten. Det är alltså inte svårt att ta till sig kun-

skaper om man vill.

1. "Forskarna säger att halterna av marknära ozon kan påverka skörderesultatet, men jag och mina grannar har inte märkt något, så det kan nog inte vara så farligt". (sagt av borgerlig ledamot som är lantbrukare)

anm. Det finns en total enighet i den vetenskapliga världen att de halter av marknära ozon påverkar skördeutslaget om man ser över en region som Skåne t.e.x.

2. Men det är väl det som är själva meningen med bron – att vi skall få ökad tillväxt? (moderat ledamot)

anm. Yttrades som argument mot förslag att vi ska verka för en begränsning av stormarknader i regionen för att begränsa biltrafikens negativa effekter.

3. "Hastighetsbegränsningar är nog inte så bra för miljön, de kan ge mer utsläpp och om bussarna går långsammare vill nog inte folk ta bussen." (sagt av moderat ledamot)

anm: Hans uppgifter om föroreningarna är tagna från billobbyorganisationens "motormännens" tidning; det finns inga vetenskapliga studier som ger stöd för en sådan generell slutsats.

4. "Det blir bra med MacDonalds på Norra Fäladen, så slipper vi köa på Östra Mårtensgatan eller köra till Malmö när vi blir sugna på hamburgare" (flera borgerliga ledamöter)

5. "Jag kan garantera att det inte finns någon lantbrukare som skulle göra något som skulle kunna skada miljön" (moderat lantbrukare i nämnden)

anm. Som argument att man inte behöver reglera spridning av bekämpningsmedel.

6. Hästar hör hemma på landet, bilar i stan (folkpartistisk ersättare i nämnden)

anm. Sagt med anledning av vår kritik att man snabbt kunde förbjuda en enstaka häst i innerstan medan man aldrig någonsin antytt att bilarna kunde vara något problem

Charity doesn't begin at home

Det är kanske OK att de borgerliga ledamöterna främst går in för att kämpa mot alla typer av inskränkningar av biltrafiken. Det ingår möjligen i deras uppdrag från väljarna. Men man kanske skulle kunna vänta sig mer engagemang av de fack-kunniga cheftjänstemännen. En av de verkligt få gånger jag kunnat spåra något slags engage-

mang i argumentationen från en ledande tjänsteman under ett miljö-nämndssammanträde, var när förvaltningens interna miljöpolicy skulle formuleras. Då reagerade han ganska kraftfullt mot förslaget att miljötjänstemännen skulle försöka begränsa bilkörandet i tjänsten och att han skulle bli tvungen att överväga att ta tåget till Stockholm i stället för att (som riktiga chefer) flyga. Det inom parentes sa han inte, det är min tolkning. Engagemanget för att få fortsätta flyga bedömer jag dock som äkta.

Efter en tid i miljönämnden slås man också av hur lätt det går att stoppa sådant som kan innebära lokala olägenheter men som kan ha stor miljömässig betydelse – om det handlar om något annat än bilar: Banbrytarnas påverkan före valet för att fördröja igångsättandet av utbyggnaden av Väst kustbanan, är ett exempel. som i ett större perspektiv orsakar miljöförstöring. Ett annat exempel är biogasanläggningen som Sysav planerade vid Dalbyvägen.

Skillnad på särintressen

För några år sedan föreslog jag att vi till nämnden skulle bjuda in boende på Laboratoriegatan som är störda av biltrafiken, för att lyssna på deras argument. Jag röstades då ner med argumentet: "så kan vi inte bedriva vår myndighetsutövning, då skulle vi snart inte få göra annat än att lyssna på olika särintressen". När biogasanläggningen var aktuell för ett tag sedan, anordnades mycket snabbt ett extra sammanträde med en talrik medverkan från den nybildade aktionsgruppen mot biogasanläggningen. Vi fick höra en del välunderbyggda argument. Men också åsikter i stil med: "utfarten skulle förstöra den bästa omkörningssträckan vi har mellan Dalby och Lund" och "När vi kör in mot Lund, skulle lukten från anläggningen vid ett haveri komma in i bilkypén när vi passerar och sedan skulle vi behöva stå ut med den ända in till Lund".

Från vänsterhåll har vi under förra mandatperioden kommit med rätt försiktiga åtgärdsförslag försökt se till att inte biltrafiken ökar. Vi har varit med och skapat en bred förankring av ett program för ett miljöanpassat transportsystem. Vi har verkat för en ansvarsfull trafikreglering, för borttagandet av några få parkeringsplatser och för skeptisk inställning till att bygga för många P-hus. Vi har hovsamt och ödmjukt antytt att bensen- och ozonhalterna börjar bli oacceptabelt höga. Och att det inte är så bra. Vi blir då i den lokalpolitiska debatten stämplade som "miljöfundamentalister" och "miljöextremister". Som vore några borttagna p-platser en början på något som med automatik kommer att leda till terror, typ Pol Pot

Forts. på sid. 4.

Riksdagsrapport

Forts. fr. sid. 1.

Så uppfattade jag vänsterpartiets roll förra mandatperioden i Lund. Flera erfarenheter därifrån är tillämpbara i riksdagsarbetet, främst att vi ska kunna erövra väljarnas förtroende även efter ett rödgrönt samarbete.

Ansvar på lång sikt

Min huvudsakliga förankring är som bekant i agenda 21 arbetet - arbetet för en långsiktigt hållbar utveckling. Utifrån det perspektivet är jag kritisk till de gångna veckornas handlingar på två punkter, en ekonomisk och en miljömässig punkt. När det gäller avbetalning på statskulden är det inte särskilt ansvarsfullt att skjuta denna uppgift framför sig. Vad säger att Sverige får större möjligheter att klara av det längre fram? Det enda vi med säkerhet vet om framtiden är att det är svårt att förutsäga den. Försiktighetsprincipen är myntad i miljöpolitiska sammanhang, men har relevans även i andra sammanhang. Göran Perssons uttalande om att den som är satt i skuld inte är fri är klokt. OK, det finns givetvis investeringar som ger avkastning som är högre än den räntesats vi

har på statsskulden, men merparten av de planerade utgiftsökningarna är inte av den karaktären. Det är stora belopp som varje år måste reserveras för ränteutgifter. Därmed inget sagt om det slaviska betraktelsesättet angående utgiftstaken. Dels bör givetvis belopp kunna föras från det ena utgiftsområdet till det andra, så länge det totala saldot är detsamma, och dels är förtroendet utåt främst beroende på om regeringen anses ha kontroll över statsekonomin eller ej.

Ansvar för naturtillgångarna.

Självklart är jag medveten om att den fattigare delen av Sverige har blivit fattigare och att denna orättvisa ska åtgärdas genom en omfördelning från välförsedda grupperna i befolkningen. Det kan ingen som hörde mig i valrörelsen ha missat. Men i övrigt finns det inget berättigande för en privatkonsumtionsökning. Behoven av offentlig konsumtionsökning (vård, skola, omsorg) är större och innebär mindre miljöbelastning jämfört med om samma medel spenderas i ett genomsnittligt svenskt hushåll. Vart tog solidariteten med tredje världen vägen? Och de kommande generationerna?

Vänsterns motiv för att ställa upp på att "få fart på Sverige" är att det ökar sysselsättningen. Detta var sant tidigare, men stämmer inte längre. Arbetslösheten påverkas inte särskilt av maxtaxa och ökade barnbidrag. Jag instämmer helt med Nelson Mandela. När han talade för oss i riksdagen sa han att den viktigaste uppgiften är att transformera den ekonomiska tillväxten till ett utvecklingsperspektiv.

Varför blev det så?

Det låg i regeringens intresse att tillgodose miljöpartiet "tillräckligt" vad gäller deras profilfrågor. Deras utgångspunkt i förhandlingarna är starkare än vad som kan utläsas av deras mandatantal, eftersom de kan tänka sig att ingå i ett annat regeringsalternativ. Vänsterpartiet behövs regeringen inte hålla på lika gott humör; våra potentiella alternativ är färre. För att inte förlora fler väljare till oss är det taktiskt riktigt av regeringen att inte i onödan reta dem som väljer mellan v och sap. Med denna motivering är det förstärkt att vissa av vkraven angående rättvisa och offentlig sektor accepterades. Våra miljökrav gick det sämre för, delvis beroende på att miljöpartiet inte backade upp dem utan prioriterade

andra miljöfrågor. Sanering av industrimark var det mp drev hårdast i sysselsättningsförhandlingarna. De tre miljökrav som stod överst på vår lista var: Lagfäst 5 % igetanolinblandning i bensin senast 2004, 50 öreshöjning av diesel-skatten och rätt för kommuner att införa miljöstyrande vägavgifter. Dessa krav ingår i ett strategiskt sammanhang, där vi avser att påverka det som är den största källan till de olika miljöhoten; trafiken.

Vänsterpartiets roll

Sammantaget tror jag politiken är på väg att vridas åt rätt håll sett utifrån vänsterhorisont. Vänsterpartiet har en funktion i regeringsunderlaget, det är lönt att rösta på oss i förhållande till de krav som drevs i valrörelsen. Vi är ganska stabila och sammanhållna som riksdagsgrupp betraktat och har sannolikt färre interna spänningar än vad socialdemokraterna har. Personligen är jag missnöjd med att de strategiska miljöfrågorna har så lite genomslag såväl i vänsterns politik som i det konkreta budgetförslaget. "Mer pengar i börsen politiken" (starkare omfördelningsmekanismer för att minska klyftorna hade varit att föredra) kunde gott stått tillbaka för mer angelägna behov; mer personal till vård och omsorg samt utbildning i grundskolan. Det hade gynnat sysselsättningen i väsentligt större utsträckning jämfört med det liggande budgetförslaget. En allmän påspädning av privatkonsumtionen är inte vad som behövs i denna delen av världen. Vänsterpartiet borde dessutom satsa mer på att gå ut med sina krav och bilda opinion för dem. Att många av kommentatorer bedömer att vi fått ut lite från förhandlingarna beror i viss utsträckning på att väldigt få kände till vad vi faktiskt drev. Här kan vi inte skylla på borgerliga massmedier. Våra kravlistor var ju näst intill hemliga, vilket jag tror är en dålig strategi.

Trots mina kommentarer är jag optimistisk inför framtiden. Det behövs dock en konstruktiv debatt för att politiken ska bli mera rödgrön. Hoppas jag med detta inlägg lockar någon av VBs läsare att fatta pennan!

Karin Svensson Smith

Till Veckobladetsred Angående Första majtalare

Jag vill för tydlighets skull påpeka att Kalle Larsson kommer att tala för Ung vänster, inte för Vänsterpartiet. Jag hoppas att detta kommer att framgå tydligt av förstamajkommitténs annons i nästa nummer av VB.

Hälsningar

Ulf Nymark

Billigare tåg på väg?

Nästa år blir det billigare tågresor från Lund till Göteborg. Det är en slutsats som man vågar dra efter den järnvägsdag som nu i april ordnades av v-ledamöterna i riksdagens trafikutskott med Karin Svensson Smith i spetsen. Partiet prioriterar mer trafik på befintliga banor framför nya spår, och tror att lägre biljettpreis är ett sätt att åstadkomma detta. Det är tycks även vara uppfattningen hos Tord Hult, vars bolag övertar persontrafiken på Väst kustbanan och som var en av deltagarna.

Järnvägen behöver sina vänner. Rikstrafiken, som vi skrev om förra veckan, bör enligt en utredning som redovisades på mötet köpa in bussresor som är billigare än tåg. Så rubriken ovan kan tolkas dubbelt.

Förseade investeringar

Tord Hults BK Tåg har redan presat länstrafikbolagens tågstnader, och konkurrenshotet har nu fått SJ att sälja billigare biljetter på vissa sträckor. Därmed ser vänsterpartiet betydligt ljusare på konkurrensen inom järnvägstrafiken berättade Sture Arnesson, riksdagsgruppens tågspécialist.

Även IBAB, bolaget bakom Inlandsbanan, är ett slags uppstickare som hittills har kunnat klara sitt underhåll billigare än Banverket och expanderat godstrafiken på sin bana. Det har inte SJ, deras volym är oförändrad med marknadsandelen minskar. SJ Gods tror sej visserligen kunna bli konkurrenskraftigare genom förstärkta banor som medger lastdrygare vagnar och därmed lägre kostnader, men Banverkets anslag till dessa arbeten har skurits ner i årets budget.

På samma sätt är SJ resor optimister bara de får nya vagnar,

något som kräver friska investeringsmiljarder. Men utredningen om ett statligt vagnbolag dröjer.

Åkarna tjänar på EU

Den viktiga konkurrensen är förstärkt inte mellan olika trafikutövare på spåren utan mellan tågen och de andra trafikslagen. 70 procent av befolkningen åkte inte tåg förra året och lastbilstrafiken har ökat med 50 procent under 1990-talet.

Bilar och flyg betalar inte sina miljökostnader, menar vänsterpartiet och inte minst Karin Svensson Smith, vilket VB-läsarna nog har noterat genom åren. De svenska åkarna gnäller visserligen men tycks ha vunnit mer än de förlorat på EU:s avreglering. Det visades på overheadbilder att Sverige är det västeuropeiska land där vägskatterna står för lägst andel av statsinkomsterna. Men vägsektorns lobbyister är starka och de bilägande väljarna många. V och mp har inte lyckats ingjuta tillräckligt miljöpolitiskt mod i s-regeringen.

Kan inte konkurrenterna bli dyrare måste järnvägen bli billigare och då krävs mer skattekonventioner. Det betonade inte minst Jan Strömdahl, trafikpolitiker i Stockholm.

Samsas på spåren

Det finns en konflikt mellan järnvägens person- och godstrafik. En växel som tillåter passage av ett snabbtåg kostar 100 000 kr om året bara i underhåll, och det var ett starkt skäl till att det inte återupptogs någon godstågstrafik till Åkerlund & Rausing. Men att bygga särskilda godsbanor är ännu dyrare. De olika tågen måste försöka samsas på spåren, hävdade Banverkets inledare Lars Berggrund. Det kan vara den insikten som gjort att de skånska v-riksdagsledamöterna inte har drivit frågan om ett syd-västskånskt godsspår. Även vänsterpartiets lokala inställning i frågan behöver nog prövas.

Ett halvdussin riksdagsledamöter deltog totalt i mötet där övriga inledare kom från SJ Gods och Resor samt påtryckarorganisationerna Svensk Spårtrafik och Nordic Rail Group.

Sen tog jag tåget hem till Lund. Bekvämt och relativt snabbt men fransmännen kör femti procent snabbare, och biljettpreiset var i saftigaste laget. Skönt att veta att vänsterpartiet driver på åt rätt håll.

Gunnar Sandin

PS Ser i tidningen att vänsterpartiet, som svar på en enkät från Naturvårdsförbundet, säger ja till satellitövervakning av lastbilstrafiken. Det öppnar dörren för en kontinuerlig kontroll även av privatbilarna, vilket partiet tidigare har tvekat inför. Det vakande ögat är helt nödvändigt om nollvisionen ska ha en chans.

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Uttalande: Nato – världspolis?

Natos regeringschefer har i dagarna enats om en ny strategi för militäralliansen. En strategi som bland annat innebär att Nato kan ingripa även utanför medlemsländernas gränser och att Nato är berett att agera på egen hand i de fall då FN:s säkerhetsråd inte stöder en föreslagen aktion. Iljuset av denna nya strategi framstår Natos anfallskrig i Jugoslavien alltmer som en obehaglig föraning om en framtid när Nato spelat ut FN och tagit sig rätten att ensamt bestämma hur världen ska se ut.

Vi i Ung Vänster fördömer självklart de massaker som serbisk militär genomfört och fortfarande genomför i Kosovo men ser inte bombningarna som en möjlig väg till lösning, än mindre en väg till långsiktig fred på Balkan. Bakgrunden till konflikten är betydligt mer komplicerad än vad propagandakriget ger sken av och inkonsekvensen i Natos agerande ger anledning att fundera över andra motiv än de som hittills redovisats.

Att Natos handlande just är fullständigt inkonsekvent blir upprörande tydligt genom Nato-medlemmen Turkiets deltagande i striderna. Det land som kategoriskt förtrycker sin kurdiska befolkning och som vägrar att dra tillbaka trupperna från Cypern deltar nu i aktionerna mot Belgrad. Vart leder denna inkonsekvens? Vad händer nästa gång Nato tycker att någon stat inte sköter sig?

Nato har i och med bombningarna kört över FN:s säkerhetsråd, vilket försvagar FN:s roll som medlare i framtida konflikter. Natos godtycke och självpåtagarna roll som världspolis håller på att göra vår värld alltmer osäker, och genom den svaga svenska reaktionen är vår regering med om att dels undergräva FN:s trovärdighet, dels undergräva folkrätten. Ung Vänster fördömer bombningarna och kräver att Sverige avbryter alla närmanden och lämnar Nato-organisationen Partnerskap för Fred.

Det finns bara en möjlig väg till lösning av konflikten i Kosovo och det är att Nato upphör med sitt anfall. Vi kräver att Sverige agerar kraftfullt inom FN för att åstadkomma en förhandlingslösning. Kosovoalbanernas rätt till fred och säkerhet måste garanteras samtidigt som folkrätten inte får kränkas.

Avbryt Natos bombningar omedelbart!

Ung Vänster Lund

Miljönämnden ...

Forts. fr. sid. 2.

och Stalin. Jag ser inget sådant samband, men kanske är jag här för naiv? Att med lagliga och demokratiska medel hindra några hedervärda lundamedborgare att parkera på Mårtentorget är kanske bara en förövning innan den verkliga kommunistiska terrorn sätter in? Jag förstår inte det här, men skulle gärna vilja ha det förklarat för mig av någon som har större insikter i de historiska skeendena (Inom parentes sagt,

Politisk lekstuga

I förra numret av VB skrev jag att jag var trött på den politiska lekstugan i landstinget. Någon kanske undrade vad jag menade med det. Jag skall förtydliga detta något. Som Ni kanske minns så har så här majoriteten i landstinget växlat vid varje val de senaste valperioderna. För två valperioder sedan var det alltså borgerlig majoritet. Då gällde det att införa köp/säljssystem i sjukvården. Till vissa delar infördes det också och gav väldigt underliga fördelningar av resurserna på sjukhuset. Exempelvis kom anestesikliniken på grönkvist medan andra avdelningar blödde.

En av mina kollegor sa:
– Det är tur att vår avdelning ligger så långt ner i turordningen när det gäller att införa köp/säljssystemet, för då hinner det säkert att bli omodernt innan vi behöver ge oss in i det. Och han fick rätt!

Samtidigt hette det att sjukvårdsinrättningarna skall konkurrera och patienterna skall genom det fria vård sökandet uppsöka den inrättning som gav den bästa och effektivaste vården som då automatiskt får mer resurser och stimuleras till att bli ännu bättre. I detta perspektiv var det bra att Malmö och Lund utvecklade likartade specialiteter. Det var under den här tiden som man inrättade thoraxkirurgi i Malmö som sedan fick läggas ned och stora pengar slösades bort.

Så blev det socialdemokratisk majoritet. En hög tjänsteman inom

lär det finnas en redaktör på en landsortstidning i vår lite större grannstad som verkar ha helt klart för sig hur sådant här hänger ihop. Jag borde nog fråga honom).

Overkill

Jag vet inte vad vi ska kalla dem som inte har något emot en fortsatt ohämmad tillväxt av bilismen, de som vill göra Lunds stadskärna till en gigantisk parkeringsanläggning, de som vill ha drive-through-restauranger, de som med tillförsikt ser det som ett tecken på en hälsosam tillväxt att köpcentra,

landstinget som var van vid vindflöjelpolitik och som fram till valdagen med entusiasm engagerat sig åt att utveckla konkurrens och fritt vård sökande berättar att han nu skall han börja ägna sig åt ett nytt mycket intressant projekt. Nu skall vi inte längre konkurrera inom sjukvården – nu skall vi samarbeta. Sådan följsamhet är gynnsam för karriären. Nu gällde det att vi skall slå samman sjukvården i Lund och i Malmö. Varje avdelning skall ta fram en plan för hur de skall kunna bilda en gemensam avdelning med sin motsvarighet i Malmö respektive Lund.

En del avdelningar hann att genomföra en sammanslagning men snart visade det sig att det var svårt att genomföra generellt och inför det senaste valet framhöll alla partier att man inte skulle slå samman sjukhusen i Malmö och Lund.

Strax före valet infördes socialdemokraterna en parsjukhusmodell. Det innebar t.ex. att Landskrona, Lund och Orup skulle utgöra ett gemensamt sjukvårdsdistrikt från att tidigare varit tre distrikt. Detta genomfördes liksom motsvarande för Malmö/Trelleborg, Ystad Simrishamn, Kristianstad/Hässleholm och Helsingborg/Ängelholm.

Sådana sammanslagningar innebär betydligt mer arbete och kostar betydligt mer än vad politikerna inser och för kliniker och administratörer så innebär sammanslagningen en slitsam process.

Så ger valet en borgerlig valseger. Plötsligt ifrågasätts parsjukhusmodellen och istället skall nya förvaltningsformer införas med bolag och entreprenörer. Och Ni undrar vad jag menar med politisk lekstuga.

OS

med hela Storköpenhamn som kundunderlag, etableras mellan Malmö och Helsingborg. Vad ska vi kalla dem för? Har någon ett bra förslag?

Nej, jag tror inte vi ska kalla dem för något kränkande alls. Jag tror att vi ska fortsätta att föra en saklig och viljeinriktad debatt för en stad som är mer till för människor än för tusentals ton med otidsenliga maskiner med enorm överkill-kapacitet..

Mats Bohgard

v-ledamot Lunds Miljönämnd

Familjenytt

En son. Matilda Wadenbäck, Niklas Westén 1999-04-25.
VÄLKOMMEN TILL (V)ÄRLDEN.

Vårpromenaden – andra ringningen

Som tidigare annonserats blir det i år en vårpromenad, gemensamt ordnad av miljöpartiet och vänsterpartiet. Vi samlas vid utomhus-scenen i stadsparken lördag 8 maj kl. 19. Därefter promenerar vi till S:t Larsparken vid Höjeå. I parken picknick, tal, musik, dans och partiöverskridande samvaro.

RÖDA KAPELLET. 30.4 kl. 19.45 samling St Hans backar för balspel. Ta med vår & förstamajnoter. 1.5: Helsingborg avresa tåg 8.58 eller bil enligt överenskomme. Kristianstad avresa 9.00 Mårtenstorg minibuss. Trelleborg avresa bil Mårtenstorg 8.30. Malmö orkestersamling Möllevängstorg 11.30. Lund samling Stortorget senast 13.45. Middag La Luna 20. Nr 1, 2, 8, 12, 15, 24, 31, 59, 92, 170, 223 (bara Stortorget), 224, 227, 327, 348. Ingen rep. 2.5.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin och Jan Wallgren m.fl.
Nästa redaktör: Sten Henriksson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Sten Henriksson 046-14 44 57 Gunnar Sandin 046-13 58 99 Marianne Sonnbj 046-13 19 75 Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.